

Протокол

№

гр. София, 11.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6519** по описа за **2021** година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

КАСАТОР – ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА – редовно призован, представлява се от юрк. М., с пълномощно по делото от днес.

КАСАТОР – Х. Т. И. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С. И., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, се представлява от прокурор Ю..

СТРАНИТЕ (поотделно) – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание и становището на страните

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА касационната жалба.

Юрк. М. – Поддържам касационната си жалба от името на ГДИН. Оспорвам отсрещната жалба. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

Адв. И. – Поддържам жалбата от името на доверителя ми Х. И.. Оспорвам касационната жалба подадена от ГДИН. Поддържам всички писмени доказателства към касационната жалба, които представляват правна аргументация както и относно инфлацията. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

Юрк. М. – Не възразявам да се приемат писмените доказателства.

Прокурор Ю. – Да се приемат писмените доказателства. Няма да соча доказателства.

Нямам доказателствени искания.

По доказателствата, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и прилага представените с касационната жалба писмени доказателства под опис.

ПРИЕМА и прилага писмените становища от 04.08.2021 година, от 21.09.2021 година, от 25.10.2021 година, както и становище от 29.12.2021 година

СЪДЪТ като съобрази, че страните не сочат и не представят писмени доказателствени искания за установяване на касационните основания,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. И. – Накаратко ще напомня на съда фактите по реда на част 6 от ЗИНЗС. Ищецът е осъдил началника на Софийски затвор да предприеме действия да му осигури лекарства, които са изписани с рецепта. Този акт се ползва със сила на присъда, мотивите по делото срещу България, мотивите на ЗД ЗИНЗС, последващата практика на самия АССГ, както и практиката на ВАС по дела по реда на АПК, доколкото производството е аналогично осъждане на администрацията. Нещо повече, по делото има представен още един съдебен акт по чл. 6 от ЗИНЗС, че ищежът не е лекуван от Хепатит С. За това тези актове са със сила присъда от нещо и нарушението не е установено. Това, от което се оплакваме всъщност е занижения размер на обезщетението. Присъдени са 1000 лева за тримесечно лишаване от предписани лекарства. Европейският съд по правата на човека се произнася по такива случаи, както съм цитирал с писмените материали, а именно – 15 000 евро за отказ да се предоставят предписаните лекарства с рецепта за период от деветмесечно лечение. Т.е. на пропорционална база за три месеца, какъвто е и процесния период в случая, т.е. една трета, 5 000 евро и като добавим инфлацията, за която сме представили доказателства, обезщетението става около 11 000 лева. Както казах, присъдени са едва 1000 лева. Дори да има някакво леко отклонение от практиката на Европейския съд по правата на човека, аз мисля, че единадесет пъти е голяма разлика. Дори съюзът да приеме, че има някакви разминавания от типа на десет или двадесет процента не обосновават нередовността. В случая не става въпрос за десет или двадесет процента, а за хиляда процента, поради това трябва да бъде увеличено. Искам да обърна внимание, че миналата година на 04.06.2020 година в Европейския съд по правата на човека постанови на една и съща дата три решения срещу България цитирани подробно: М. И., Й. и Д., Ч. и К. в по тях ситуацията е аналогична, искани са същите обезщетения, които също са занижени, респективно следва същите да бъдат увеличавани седем пъти. Нещо повече, ако има развитие на втора среща при министрите, които са разисквали решението по ЕСПЧ и по специално по Н. срещу България. Решението, което е взето е изрично констатирано, че обезщетението, което присъждат е занижено, изисква мерки в тази посока. Настоявам обезщетението да бъде увеличено в нормален разумен размер. Дори да не се придържате към така поставените калкулации за размера, няма как да бъдат такива огромни разликите, девет, десет пъти по-ниски. Размерът трябва да е със сигурност и измеримо с това в Европейския съд по правата на човека. Още повече, че имаме дело, на което се

позовавам, където Русия е също страна, в което има сравними по-ниски ценови равнища и една заплата. По тези съображения, моля да бъде уважена касационната жалба и да ни бъдат присъдени поисканите разноски. По отношение на жалбата на ГДИН, същата считам за неоснователна. В нея има една фактическа грешка, цитира се дело във ВАС, което въобще не е за ищеца.

Юрк. М. – Считам, че касационната жалба на другата страна е неоснователна. Също така считам, че присъдените 1000 лева с решението са неправилно присъдени, тъй като се касае за дело № 7895/2019 година, където е прието, че има в сила присъдено нещо. Считам, че няма в сила присъдено нещо, тъй като в случая не се касае за типичен исков процес, а за незабавна защита по специални правила на ЗИНЗС, които са приложими само за лица изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“ и тъй като Х. Т. И., ищецът, не е бил със статут на затворник, нито при влизане в сила на решението, нито при получаване на разпореждането. Предвид тези факти считам, че не е формирана такава сила. Още повече, че съдът в първостанционното производство е приел, че е въпрос по същество да се установи дали действително са извършени твърдените нарушения. Ответникът представи доказателства, че лекарствата са му дадени срещу подпис на 01.07.2019 година, срещу рецепта. Реално няма извършено нарушение и няма и вреди, които да се предполагат. Още повече, че другата страна не доказа, че по някакъв начин да са претърпени вреди. Твърдението за претърпени неимуществени вреди не освобождава ищецът от отговорността да проведе пълно и главно доказване, което изхожда от чл. 154, ал. 1 от ГПК. Считам, че адвокатското възнаграждение не е определено правилно, тъй като е трябвало да бъде съизмерено на уважената част, което не е сторено. По изложените в жалбата съображения, моля да отмените като неправилно решението на първоинстанционния съд.

Прокурор Ю. – Считам, че касационната жалба на ГДИН е неоснователна и недоказана. Моля да уважите насрещната такава, като правилна и основателна, относно практиката на Европейския съд по правата на човека.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:43 ч.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: